

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 25458

гр. София, 29.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Н.Н.Ч.

като разгледа докладваното от Н.Н.Ч. Гражданско дело № 20221110129282 по описа за 2022 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140 ГПК.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими и необходими, с оглед на което следва да бъдат приети.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 03.11.2022 г. от 14.20 часа, за която дата да се призоват страните.

Препис от определението да се връчи на страните с призовката за заседанието. На ищеца да се връчи препис от отговора на исковата молба.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТА ЗА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО, както следва:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 225, ал. 4, вр. ал. 1, вр. чл. 53, ал. 1 ЗСВ /в относимите им редакции обн. ДВ, бр. 11, от 2020 г., в сила до 26.04.2022 г./ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 146 965 лв., представляваща обезщетение в размер на 13 брутни заплати, поради натрупан трудов стаж от 13 години и 4 месеца в органите на съдебната власт и последващо освобождаване от длъжност, ведно със законна лихва от датата на исковата молба /02.06.2022 г./ до окончателното изплащане на вземането. Претендират се разноски.

Ищецът твърди, че с решение на В.. от 29.10.2008 г. е бил назначен за пръв път в съдебната система на длъжност „П.“. Поддържа, че на 12.03.2012 г. е повишен в длъжност „П.“, от която на 10.03.2016 г. бил освободен, поради избирането му за и. в И. към В.. от Н. събрание на 16.02.2016 г. Твърди, че към момента на встъпването си в длъжност като и. е имал трудов стаж в органите на съдебната власт в размер на 7 години и 3 месеца. Поддържа, че на 14.04.2022 г. напуснал длъжността „и.“, на която натрупал трудов стаж в размер на 6 години и 1 месец, като към момента на напускането му чл. 53 от ЗСВ предвиждал, че за и.ите в ИВ.. се прилагат разпоредбите на чл. 225 ЗСВ, както и че стажът на и.ите се зачита за

стаж по чл. 225, ал. 1 ЗСВ. Излага съображения, че към датата на прекратяване на правоотношението с ИВ.. е имал стаж в общ размер от 13 години и 4 месеца, като при предишното му освобождаване от длъжност не е получавал обезщетение, поради което ответникът, като последен работодател, следвало да му заплати такова в общ размер от 146 965 лв.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба. Твърди да е заплатил на ищеца процесната сума.

В тежест на ищеца по иска е да докаже че е заемал длъжността „и.“ при ответника, към който момент трудовото му правоотношение е прекратено и е придобил повече от 10 години стаж общо на длъжности за м., и., главен и. в И. на В., и избран член на В., както и размера на последното брутно възнаграждението при ответника преди прекратяване на правоотношението.

В тежест на ответника е да докаже, че е заплатил претендираната сума.

Съдът ОБЯВЯВА за безспорно по делото на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, че ищецът е бил в трудово правоотношение с ответника, по силата на което е заемал длъжността „и.“, като при прекратяване на същото на 14.04.2022 г. е имал общо 13 години и 4 месеца трудов стаж като и. и като орган на съдебната власт и за ответника е възникнало задължение да му заплати обезщетение в размер на 146 965 лв.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____